

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Trg sv. Petra

Srijeda, 29. ožujka 2023.

[Multimedia]

Strast za evangelizacijom: vjernikov apostolski žar. 9. Svjedoci: Sveti Pavao. 1

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovom putu kateheza o apostolskom žaru, danas počinjemo promatrati neke osobe koje su, na različite načine i u različitim vremenima, dale uzorno svjedočanstvo o tome što znači strast prema evanđelju. A prvi svjedok je naravno Apostol Pavao. Njemu ću posvetiti dvije kateheze.

Priča o Pavlu iz Tarza reprezentativna je za ovu temu. U prvom poglavlju Poslanice Galaćanima, kao i u Djelima apostolskim, možemo uočiti da se njegova revnost za evanđelje javlja nakon njegova obraćenja i zauzima mjesto njegova prijašnje revnosti za židovstvo. Bio je čovjek koji je revnovao za Mojsijev zakon, za židovstvo, a nakon obraćenja ta se revnost nastavlja ali za propovijedanje, za naviještanje Isusa Krista. Pavao je bio zaljubljenik u Isusa. Savao – kako se Pavao prije zvao – već je bio revan, ali Krist preoblikuje njegovu revnost: sa Zakona na evanđelje. Njegova revnost najprije je htjela uništiti Crkvu, a kasnije je, naprotiv, gradi. Možemo se zapitati: što to dogodilo, što se zbilo od uništenja do izgradnje? Koja se to promjena dogodila u Pavlu? U kojem se smislu njegov žar, njegova revnost za Božju slavu stubokom promijenila?

Sveti Toma Akvinski uči da strast, s moralnoga stanovišta, nije ni dobra ni loša: njezina kreposna

uporaba čini je moralno dobrom, grijeh je pak čini lošom [1]. U Pavlovu slučaju ono što ga je promijenilo nije naprosto neka ideja ili uvjerenje, nego je to bio susret s uskrsnim Gospodinom – ne zaboravite to, ono što mijenja nečiji život jest susret s Gospodinom – za Savla je susret s Gospodinom bilo to što je preobrazilo čitavo njegovo biće. Pavlovo čovještvo, njegova strast za Bogom i njegova slava nisu poništeni, nego su preobraženi, „obraćeni“ Duhom Svetim. Jedini koji može promijeniti naša srca jest Duh Sveti. I tako je sa svim vidovima njegova života. Upravo kao što se događa u Euharistiji: kruh i vino ne nestaju, nego postaju Tijelo i Krv Kristova. Pavlova revnost ostaje, ali postaje revnovanje za Krista. Gospodinu služimo svojim čovještvom, svojim posebnostima i svojim osobinama, ali ono što sve mijenja nije ideja nego život, istiniti i pravi, kao što sam Pavao kaže: „je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastal!“ (2 Kor 5, 17). Susret s Isusom Kristom te mijenja iznutra, čini te drugom osobom. Ako je tko u Kristu nov je stvor, to je smisao toga „biti novi stvor“. Postati kršćaninom ne znači uljepšati svoje lice, to ne! Ako si kršćanin mijenja ti se srce ali ako si prividno kršćanin, našminkani kršćani to nije dobro... Prava promjena je promjena srca. I to se dogodilo Pavlu.

Strast prema Evanđelju nije, dakle, stvar razumijevanja ili učenja, koji su, istina, korisni, ali je ne pobuđuju; to radije znači ponovno proći ono isto iskustvo „pada i uskrsnuća“ koje je proživio Savao/Pavao i koje je u ishodištu preobrazbe njegove apostolske revnosti. Ti možeš studirati svu teologiju koliko želiš, možeš proučavati Bibliju i sve drugo, a postati bezbožan i svjetovan, to nije pitanje studija; u povijesti je bilo mnogo teologa bezbožaca! Učenje je korisno ali ono ne rađa novi milosni život. Naime, kao što kaže sveti Ignacije Loyolski: „Ne zasićuje i ne zadovoljava dušu mnogo znanja, nego unutarnje kušanje i proživljavanje stvari“. [2] Riječ je o stvarima koje te mijenjaju iznutra, koje te vode do toga da spoznaš nešto drugo, da iskušiš nešto drugo. Neka svaki od nas razmišlja o ovome: „Jesam li redovnik?“ – „U redu.“ – „Molim li?“ – „Da.“ – „Nastojim li držati se zapovijedi?“ – „Da.“ – „Ali gdje je Isus u tvome životu?“ – „Ah, ja ne činim stvari koje zapovijeda Crkva.“ Ali gdje je tu Isus? Jesi li susreo Isusa, jesi li razgovarao s Isusom? Uzmeš li u ruke Evanđelje i razgovaraš s Isusom, sjećaš li se tko je Isus? I to je ono što ti mnogo puta nedostaje, kršćanstvo, neću reći bez Isusa, ali s apstraktnim Isusu... Kad Isus uđe u tvoj život, kao što je ušao u Pavlov život, Isus ulazi i mijenja sve. Toliko smo puta čuli ljude kako komentiraju: „A vidi ti ovoga, bio je jadnik, a sad je dobar čovjek, dobra žena...“ Tko ga je promijenio? Isus, našao je Isusa. Je li se tvoj život koji je kršćanski promijenio? „Pa i ne, više-manje, da...“. Ako Isus nije ušao u tvoj život nije se promijenio. Može se biti kršćanin i samo izvana. Ne, mora ući Isus i to te mijenja i to se dogodilo Pavlu. Treba naći Isusa i zato je Pavao govorio da nas Kristova ljubav obuzima, ona te tjera naprijed. Ista se promjena dogodila svim svecima, koji, kad su našli Isusa, krenuli su naprijed.

Možemo učiniti i korak dalje u razmišljanju o promjeni koja se događa u Pavlu, koji je od progonitelja postao Kristov apostol. Primjećujemo da se kod njega događa svojevrstni paradoks: naime, sve dok se smatra pravednim pred Bogom, osjeća da mu je dopušteno progoniti, uhićivati, pa čak i ubijati, kao u slučaju Stjepana; ali kad, prosvijetljen od Uskrslog Gospodina, otkrije da je bio „hulitelj, progonitelj i nasilnik“ (usp. 1 Tim 1, 13) – to kaže o samom sebi: „bio sam hulitelj,

progonitelj i nasilnik“ – tada počinje biti zaista sposoban za ljubav. I to je put. Ako netko kaže: „Hvala ti Gospodine, zato što sam dobra osoba, činim dobro, ne činim velike grijeha...“: to nije dobar put, to je put samodostatnosti, to je put koji te ne opravdava, čini te elegantnim katolikom, ali elegantan katolik nije svet katolik, on je elegantan. Pravi katolik, pravi kršćanin je onaj koji prima Isusa u svoju nutrinu, čije se srce mijenja. Postavit ću danas jedno pitanje svima vama: što znači Isus za mene? Jesam li pustio da uđe u moje srce ili ga samo držim blizu sebe ali mu ne dam unutra? Jesam li mu pustio da me On promijeni? Ili je Isus samo neka ideja, neka teologija koja tjera naprijed... A to je revnost, kad netko nađe Isusa osjeti vatru i poput Pavla mora propovijedati Isusa, mora govoriti o Isusu, mora pomagati ljudima, mora činiti dobro. Kad netko pak pronade ideju Isusa on ostaje ideolog kršćanstva i to ne spašava, samo nas Isus spašava, ako si ga susreo i otvorio mu vrata svoga srca. Ideja Isusa te ne spašava! Neka nam Gospodin pomogne pronaći Isusa, susresti Isusa i neka taj Isus iznutra promijeni naše živote i pomogne nam da pomažemo drugima.

U sklopu pozdrava španjolskim vjernicima

[...] Pomolimo se za migrante koji su jučer izgubili život u tragičnom požaru u Ciudad Juárezu u Meksiku, da ih Gospodin primi u svoje Kraljevstvo i utješi njihove obitelji. Molimo za njih.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] U ovom korizmenom vremenu želim da svatko od vas ponovno otkrije i s radošću svjedoči dar kršćanske vjere.

Ustrajmo u molitvi i blizini mučeničkoj Ukrajini.

[1] Usp. *Quaestio "De veritate"* 24, 7.

[2] *Duhovne vježbe*, Uvodne napomene, Druga napomena, 2, 4.